

19 Mową ciała potwierdzać słowa – postawy liturgiczne

Postawa ciała jest odwzorowaniem naszego wewnętrznego nastawienia. Bez trudu rozpoznamy, czy ktoś uśmiechem zaprasza nas do rozmowy, czy ponurą miną daje do zrozumienia, że nie ma na nią ochoty. Również my postawą ciała przekazujemy informacje o tym, jak się czujemy i co myślimy. Dlatego ważne jest, aby nasze słowa współgrały z naszą postawą, zwłaszcza gdy stajemy przed Bogiem.

Pewien człowiek miał dwóch synów. Zwrócił się do pierwszego i rzekł: „Dziecko, idź i pracuj dzisiaj w winnicy”. Ten odpowiedział: „Idę, panie!”, lecz nie poszedł. Zwrócił się do drugiego i to samo powiedział. Ten odparł: „Nie chcę”. Później jednak opamiętał się i poszedł. Który z tych dwóch spełnił wolę ojca? Mówią Mu: „Ten drugi”. Wtedy Jezus rzekł do nich: „Zaprawdę, powiadam wam: Celnicy i nierządnicze wchodzą przed wami do królestwa niebieskiego. Przyszedł bowiem do was Jan drogą sprawiedliwości, a wy mu nie uwierzyliście. Uwierzyli mu zaś celnicy i nierządnicze. Wy patrzyliście na to, ale nawet później nie opamiętaliście się, żeby mu uwierzyć”.

(Mt 21,28-32)

Odkryć tajemnice

Moja postawa w czasie liturgii wyraża mój stosunek do Pana Boga i pozostałych jej uczestników.

Pierwszy syn był gotowy spełnić prośbę ojca i iść do winnicy, a postąpił odwrotnie, niż obiecał. Nie wiemy, dlaczego tak zrobił. Drugi syn najpierw odmówił ojcu, jednak później „opamiętał się” i poszedł pracować w winnicy. Wprawdzie zdarzyło mu się popełnić błąd, ale zastanowił się i zmienił swoją decyzję.

Ojciec z przypowieści oznacza Boga. Synowie reprezentują dwie postawy ludzi: postawę posłuszeństwa i nieposłuszeństwa. Pierwsza wynika z miłości do Boga, druga z jej braku.

Nie każdy, kto mi mówi: „Panie, Panie!”, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

(Mt 7,21)

Bóg pragnie, byśmy Go poznali i pokochali z całego serca. Wtedy wszystko, co będziemy mówić i czynić, będzie wyrazem miłości, a nie uciążliwym obowiązkiem.

Postawa drugiego syna z przypowieści pokazuje, że nawet jeśli najpierw jesteśmy nieposłuszni, to zawsze możemy się zmienić. Ważne jest, aby mieć odwagę naprawić swój błąd.

Wielką pomocą w realizowaniu przykazania miłości jest udział w Eucharystii. Wyrazem naszego zaangażowania się w liturgię są postawy ciała, jakie przyjmujemy podczas Mszy. Są trzy takie postawy: stojąca, siedząca i klęcząca. To modlitwa naszego ciała.

Zastanów się

- Czy przychodzisz na Eucharystię z potrzeby serca czy z przymusu?
- Co wyraża twoja postawa podczas Mszy Świętej?
- Co musisz zmienić, by również twoje ciało wyrażało modlitwę?

Czy wiesz, że...

Znakiem szacunku wobec Boga i uczestników Mszy Świętej jest również odpowiedni strój. Ważne, aby był skromny oraz podkreślał uroczysty charakter liturgii.

Zapamiętaj

Postawę stojącą przyjmujemy na znak szacunku i czynnego zaangażowania w liturgię. W tej postawie wyrażamy również radość z odkupienia i oczekiwanie na przyjście Chrystusa w Eucharystii i na końcu świata.

Postawa siedząca oznacza gotowość słuchania i rozważania słów Bożych. Jest także wyrazem królewskiej godności i zasiadania do uczty.

Ucztą, na którą jesteśmy zaproszeni, jest Eucharystia, podczas której spożywamy Ciało i Krew Chrystusa.

Postawa klęcząca to wyraz unizienia przed Bogiem. Klęcząc, uznajemy, że jesteśmy grzeszni. W tej postawie również adorujemy Boga oraz kierujemy do Niego prośby.

Zadanie

1. Przygotuj plakat na parafialną tablicę ogłoszeń, który będzie informował, jak godnie ubierać się do kościoła.
2. Ułóż i wpisz do zeszytu krótką modlitwę w intencji owocnego przeżywania Mszy Świętej.
3. W wieczornej modlitwie poproś o to, aby twoje czyny potwierdzały słowa.